

HEGYEK ÉS HALÁL

Írta: Tantos András

Helyszín: Macedónia, a Doirani-tó környéke, Görögország

Időpont: 1917. április 18. (szerda)

Hangulatkeltőként szerepeljen itt egy részlet Harold Lake Hadseregünkkel Szalonikában című művéből. Jó olvasást!

A dombon lévő bolgár

„Van egy domb, ami Ambarkoj kicsiny és csúf falujától északra emelkedik, mely szintén északra, 12 mérföldre van Szalonikától. Nem különösebben figyelemreméltó domb, de tetejéről jó kilátás nyílik az vidékre, mérföldekre ellátni, ezért megmászam, holott az összegabalyodott örökzöld tölgyek, a sziklák durva élei és a szederbozótosok roppant kényelmetlenséget jelentettek számomra. A csúcson aztán rábukkantam mindarra, amit a macedón madarak, vadak, nap és szél hagytak egy férfiből, aki ama félig elfeledett háborúk egyikében eshetett el, amik a területet gyötörték. Szétszórt csontok heverték előttem, a ruhafoszlányokat beborította a föld. Egy kéznyújtásnyira néhány tölténytár mutatta, hogy ütközetben esett el. A tányérsapkája maradéka és egy gomb alapján derült csak ki, hogy bolgár volt. Puskáját elvették, de minden mást otthagytak, kiszolgáltatva az éveknek, annak a vidéknek a jelképeként, ami ezeket az emberi maradványokat körülvette.

Nehéz ennél jobb helyen kezdeni ezt a beszámolót ama helyről, mellyel most több tízezer katonánk köt közelebbi ismeretséget, illetve az ő nehézségeikről, szenvedéseikről és teljesítményükről. Erről a magaslatról látni lehet azokat a különböző tájakat, melyek Macedóniát alkotják, és fel lehet idézni azokat a hegy, völgy és sík jelentette gondokat. És azok az elfeledett csontok szemtanúi voltak a vidék történetének, a viszonyaiba való múltbéli beavatkozásoknak, a szokásainak és a lakói viselkedésének – mindama dolgoknak, melyek közvetlen hatást gyakorolnak mostani életünkre. Úgy tűnik, nincs különbség a háromezer mérföldre lévő dombtetőn fekvő halott bolgár és a cukor angliai piaci ára között, holott van és később ki is lesz fejtve.

Ha ott állna most, ahol én és északra fordítaná arcát, a bal oldalán egy hatalmas síkság terülne el, ami nyugaton távoli hegyek kék falával találkozik. Közvetlenül ön előtt, de mégis kicsivel balra fák vonala és növényzet zöldje látszódná, mely víz és alkalomadtán néhány lép jelenlétére utal. Északi irányban és jobbra végig dombok lennének, némelyik sima és lankás, némelyik nagy szürke hegy. Ezek között apró völgyekre, és olykor emberek településeire bukkanna.

Van egy völgy, melyet kiemelnék a többi közül. Azon domb lábánál fekszik, mely elzárja a déli végét. A domb az örökzöld tölgyes vonalának határától néhány mérföldön át egy szelíd lankában folytatódik, amíg el nem érkezik egy kis faluhoz, ami a keleti lejtője lábánál áll. Mindkét oldalról tekintélyes dombok határolják. Mogorván és ijesztően hajolnak föléje. Egyik irányból sem könnyű megközelíteni, és valószínűleg ezért mutatja a bőség és a kényelem jeleit. A föld művelés alatt áll. Tágas kukoricaföldeket és nagy dohányültetvényeket látni. Egy helyen telkek egész sorozatára bukkantam, mulatságos kis növényekkel, amik segítségével először ismertem fel, hogy a paradicsom és a zöldségek belseje mennyire hasonló. A legelő is bőségesek. Két fehér, négyszögletű torony is van, amik forrásokat jelölnek, de a talaj alapján bárhol vízre bukkanhat az ember, ha legalább 20 lábnyira leás és fúr egy kutat. A házaknak lakott, állandó külsejük van, nem úgy, mint Ambarkoj ócska vályogfalas putrijainak. Oly helynek tűnik, ahol a nemzedékek békében követték egymást, ami Macedóniában felettébb szokatlan. A halott bolgár csontjai megmondják, miért; e falu boldogságának okait az őt oltalmazó dombokban kell keresni.

Ez a búbajos völgy képe megmutatja, hogy Macedónia milyen lehetne, és egyben emlékeztetőül is szolgál, hogy egyáltalán nem ilyen. Még az emberek is különbözőek. Egy utam alkalmával két nőt és egy férfit találtam, akik a földjüket művelték, miközben két természetes fekete sertés ugrándozott,

viháncolt körülöttük, mint egy pár terrier. Megkérdeztem tőlük, hol találok vizet, ők pedig felálltak, és igyekeztek a lehető legjobban válaszolni, őszinték és udvariasak voltak. Másnap megpróbáltam néhány tojást vásárolni egy a dombok túloldalán lévő síksági faluban, mely 3 mérföldre nyugatra feküdt, és csak komor hallgatásba, lesütött tekintetekbe és csukott ajtókba ütköztem. Ezek síkvidéki emberek voltak, akiknek az otthonai védtelenek; olyanok, akik hozzászótkak a háborúhoz.

A dombok faluja ugyanúgy Macedóniát jelenti, ahogy Karadzsa Kádi, a síkság faluja is. Egy olyan település, mely ismeri és aláveti magát a háború sújtotta föld törvényeinek. Lakóinak házai szegényes, hitvány épületek a szépség és a biztonság legcsekélyebb nyoma nélkül. Ha felégetnék és elpusztítanák őket, akkor sem lenne nagy a veszteség, mert könnyen újjá lehetne építeni őket. Köröskörül termékeny földek húzódnak, de csak apró parcellákat művelnek. A faluba vezető út akár jó és biztonságos is lehetne, de inkább meghagyják nyomorult, félig elenyészett csapásnak, melyet minden esőzéskor elönt a sár és a víz.

Ez Macedónia törvénye, ne építs magadnak biztonságos és költséges otthont, amit az ellenség bármikor elpusztíthat vagy elfoglalhat; ne gondozz kiterjedt szántóföldeket, csak azt termeld meg magadnak, amit feltétlenül szükséges, mert az ellenfél fogja betakarítani a bő termésed; ne építs könnyen járható utat a hajlékodhoz, mert az ellenség gyorsan elhozza rajt a pusztulásod. Jobb és biztonságosabb, ha olyan házad van, amit nem érdemes felégetni, olyan kicsi termésed, amit nem érdemes learatni, olyan gyötrelmes utad, amin nem érdemes közlekedni. A halott bolgár magyarázta el nekem mindezt. Csontjainak silány halma szemtanúja volt annak, hogy ezt a földet mindig is háború dúlta, nem ismerte a békét, és hogy a népe nem merte körbevenni magát mindama állandó dolgokkal, amik a boldogabb országok jelei.”

Mesélői háttér:

Dr. Terence Chamberlain, a brichesteri születésű fiatal orvos szörnyű titkot rejteget. Évekkel ezelőtt egy shan hatalmába került. A Shaggai-i rovar a Goatswood melletti apró kolóniából menekült el, mert meggyűlt a baja Azathoth főpapjával. Szerencsére felfigyelt az egyik erdei úton kerékpározó ifjú orvostanhallgatóra, akinek agyvelejébe bújva aztán kiélhette perverz, szadista hajlamait, hamarosan pedig halálig hű szolgálóra lelt benne. Emberkísérletek tucatjait hajtották végre a város szegényein, ám hamarosan forróvá kezdett válni a lábuk alatt a talaj. A Nagy Háború kitörése azonban kapóra jött nekik, azonnal szolgálatra jelentkeztek, és jelenleg a Franciaországban és Belgiumban harcoló alakulatok által lenézett szalonikai fronton folytatják ördögi tevékenységüket.

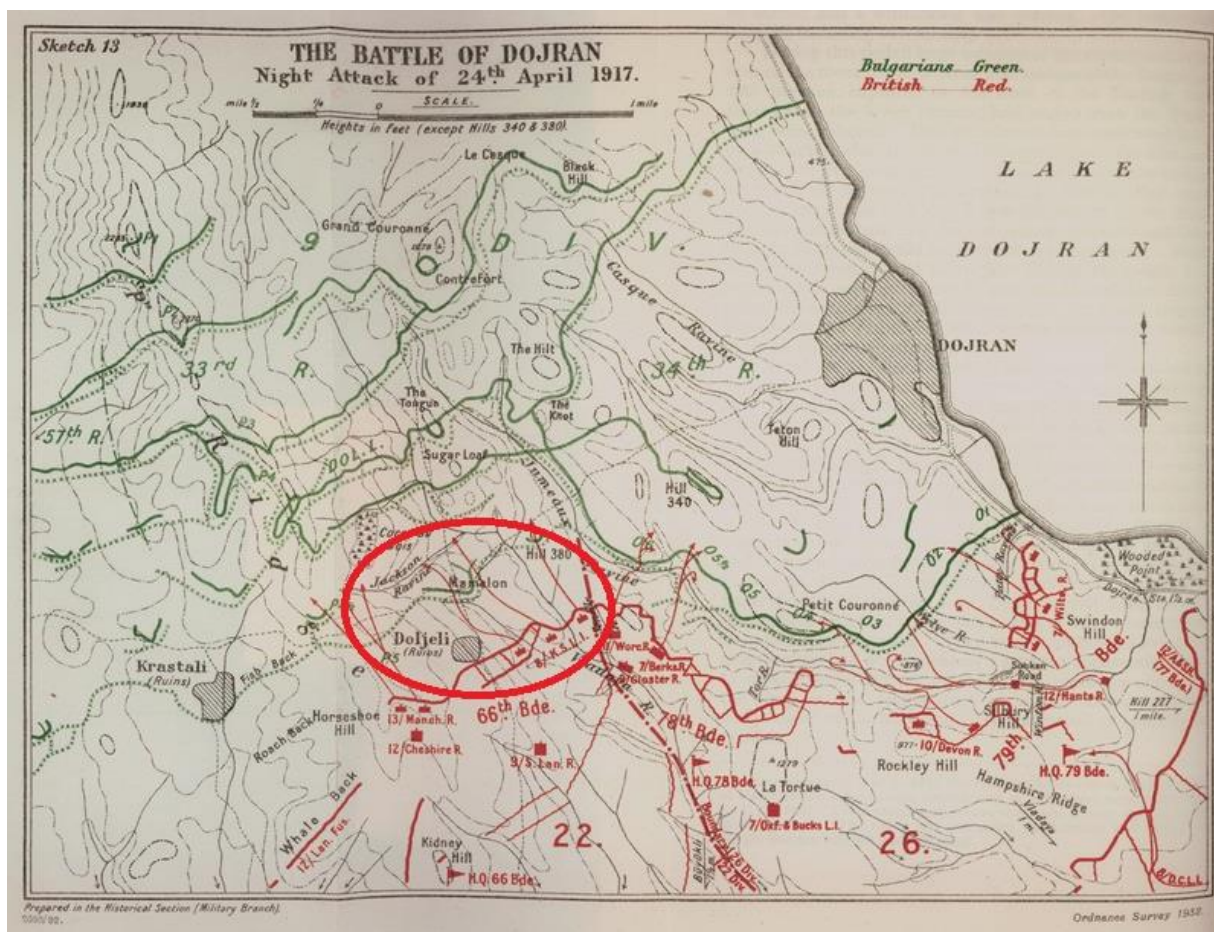

Nyomozói háttér:

A modul 4 nappal a második doirani csata előtt kezdődik, amikor a britek megpróbálják áttörni a bolgár hadsereg vonalait. 43.000 ember 30.000 ellen, megközelítőleg másfélszáz ágyú mindkét oldalon. Az angolok 12.000 embert veszítettek, a bolgárok csak 2000-et. A nyomozók mindannyian a királyi Shropshire-i könnyűgyalogezred (King's Shropshire Light Infantry) 8. zászlóaljának tagjai (Brit Szalonikai Hadsereg, 22. hadosztály, 66. dandár), önkéntesek, akik 1914-ben, Lord Kitchener felhívására jelentkeztek katonai szolgálatra, és 1915 szeptemberében fejeződött be a kiképzésük. Ezután Franciaországba kerültek, de október 27-én már a Balkán-félszigetre vitték őket, mivel a bolgárok belépésével új front nyílt. Fontos, hogy a légénységi állományú nyomozók legfeljebb tizedesi rendfokozatot viselhetnek, és csak egy géppuskás lehet. Az őrmesterük egy Simon Adams nevű fiatal, barna hajú, joviális behemót. Akkor a mellkasa, mint egy hordó, karjai pedig combnyiak. Nem csoda, hiszen a világháború előtt egy vándorcirkusz erőművésze volt. Az előkelő származású, vagy legalább 15-ös MŰV-ű karakterek hadnagyok lesznek, akik egy-egy 30 fős szakasznak parancsolnak majd.

A zászlóaljuknak 800 métert kell majd megtennie a senki földjén, be kell vennie egy ellenséges lövészárkok rendszert, a végső cél pedig az ún. Jackson-hasadék elfoglalása és tartása. Az utolsó néhány békés nap eseménytelenül telik (kininosztás, három étkezés, eligazítás a tiszteknek, lőszerosztás, Adams őrmester dörgedelmei és jószándékú kioktatásai, tetvézés, a fegyverzet karbantartása, rumadagok kiosztása, tábori mise, stb.), a nyomozók felkészülnek a rohamra. De egy bolgár portyázócsapat nyugodtan bemesélhető, ha a csapatnak fenemód viszket a tenyere. Az ilyen kis méretű egységek éjszaka érkeztek, a senki földjén keresztül, gránátokat, revolvereket, gyalogsági ásókat, szuronyokat és szöges bunkókat markolva, céljuk az ellenség demoralizálása, a géppuskák kiiktatása, valamint az információgyűjtés (a fedezékek felderítése, az ott található iratok, térképek, az ellenséges alakulatok karjelzéseinek, sapkajelvényeinek megszerzése) volt. A csata egyébként április 22-től május 8-ig tartott, és a bolgárok győzelmével végződött.

A támadás:

Április 22-én a britek két napos tüzérségi előkészítéssel indítanak, ezután jön a támadás napja, melynek kitűzött időpontja 21:45. A bolgár ágyúk 21:15-kor kezdik lőni a brit állásokat. Fertályórával 22:00 előtt végül megindul a brit támadás, mindenhonnan sípszó hallatszik, és a katonák rohamra indulnak a két hatalmas bolgár fényszóró által megvilágított senki földjén keresztül. A nyomozók alakulata súlyos harcok árán éri el a hasadékot, és az ellentámadások, géppuska- és aknatűz ellenére is meg tudja tartani. A balszárny sikerrel járt, a jobbszárny katonáinak azonban kudarc jutott osztályrészül, a reggel már a saját állásaikban találta őket. Fontos megemlíteni a bolgárok lovagiasságát a szanitécekkel szemben, nem lőttek rájuk, hanem hagyták őket dolgozni. Ezután két hetes harc következik, a hasadékban lévő katonák sem meleg ételhez, sem teához nem jutnak, és nemhogy felállni, de még mozogni is alig lehet, különben a bolgárok halált zúdítanak rájuk. A fronton életerőt visszaszerezni nem lehet, a sérüléseket csak stabilizálni tudják. A mesélőnek úgy kell intéznie, hogy a nyomozók mind megsérüljenek, és a tábori kórházba kerüljenek, ahol a tulajdonképpeni modul kezdődik. A rohamhoz mellékeltem egy gyalogsági roham táblázatot, amin 1d20-szal kell dobni. Adams őrmester mindenképp haljon hősi halált, nyugodtan vesse rá magát egy ellenséges gránátra a bolgár lövészárkokban, hogy megmentse a nyomozók életét. Hogy ki mikor sebesül meg, az a mesélőre van bízva. Csak ne egyszerre történjen, mert az olyan klisés. Egy igazán vitéz katona a Hadi Érmes (Military Medal) - tisztként a Hadi Keresztet (Military Cross) -, vagy akár a legmagasabb brit katonai kitüntetést, a Viktória Keresztet (Victoria Cross) is kiérdemelheti a hasadéért folytatott harcok során.

A tábori kórházban:

Ez a tucatnyi kisebb-nagyobb sátorból álló tábori kórház már a „semleges” Görög Királyságban van, egy Kalindria nevű falucska melletti kis völgyben. A Királyi Katonai Egészségügyi Hadtest (Royal Army Medical Corps) két tisztje vezeti: Dr. Duncan Urquhart őrnagy, egy sétabottal járó középkorú, köpcös, bajszos, rőthajú skót Edinburgh-ből (a búr háború veteránja, állandó szófordulata: a Scone-i kőre), és Dr. Terence Chamberlain hadnagy, egy magas, barna, szemüveges, jóképű fiatalember Brichesterből. Eredetileg hárman voltak, Dr. Guy Roberts hadnagy azonban maláriás lett. Rajtuk kívül még nyolc ápolónő is a betegek, sérültek megmentésén dolgozik. A fegyvereiket, az egyenruhájukat és a felszerelésük zömét elvették, fehér kórházi ruhákat kaptak.

A gyógyulásuk mértéke a játék szabályai szerint +1d3 ÉP sebenként, illetve +2d3 ÉP hetente, a mesélő azonban nyugodtan lassíthat rajta, hiszen a kaland tulajdonképpen itt játszódik. A legegyszerűbb, ha automatikus sikerrel számolunk.

A nyomozók elég gyorsan találkoznak mindkét katonáorvossal, akik egyenruhájuk felett vérfoltos orvosi köpenyt viselnek. A sétabotos Urquhart kiégett, de lelkiismeretesen végzi a munkáját, Chamberlain azonban hideg és gépies. A katonák a háta mögött csak Gépezetnek csúfolják. A mesélőnek itt ki kell választania azt a nyomozót, aki a legtöbb ÉPE-pontot veszítette (vagy pontszámban, vagy arányban), és le kell neki mesélnie, hogy harctéri idegsokkot (shell shock) kapott. Ez az aljas mentális betegség milliók életét keserítette meg mindkét oldalon. Rengeteg tünete lehet: remegés, ami annyira elhatalmasodhat rajta, hogy a járását is gátolja (mintha jégen járna, vagy egy nagy szél akadályozná a haladásban), zavart viselkedés, némaság, süketség, meredt nézés a távolba, vigyorgás, stb. Olyan elképesztő dolgok is előfordultak, hogy egy katona nem tudott többé tüzelni, mivel a mutatójugga megbénult, és nem tudta többé behajlítani. Sokféle módon próbálták kezelni:

pihenéssel, különleges étrenddel, masszázssal, hipnózissal, nyugtatókkal, sőt, a franciák még elektromossággal is. Ez volt a legsikeresebb. A vezérkar azonban százakat végeztetett ki gyávaság vádjával.

Chamberlain rögtön kiszúrja, és még ott a helyszínen parázs vitába bonyolodik a skót őrnaggyal, hogy engedje meg a maláriások és az idegsokkosok áthelyezését. Urquhart nem hajlandó belemenni ebbe. A nyomozók megismerhetnek egy Peter Smith nevű közlegényt, a devoni gyalogezred kürtösét, aki már a támadás első óráiban elvesztette a bal lábát. Ő mesélhet nekik a két orvosról. Nem szereti ezeket a „henteseket”, egy komája, John Lawrence nemrég halt meg egy válltörés következtében. A kórházi tartózkodás nagyon unalmas, a kininosztás, a vizsgálatok és az étkezések között a járnai tudó férfiak a sátrak közötti téren sétálgatnak, szemtelen legyek ezreivel küzdenek, beszélgetnek, dohányoznak, kártyáznak és sakkoznak, miközben a frontról szinte menetrendszerűen érkező sérülteket és szanitéceket bámulják. A nővérek szigorú rendet tartanak, a sétálóknak látótávolságon belül kell maradniuk.

Pár nap múlva az idegsokkos nyomozót szörnyű rémálmok kezdik gyötörni, üvöltve riad fel a saját verejtékétől csatáros tábori ágyában (-1d3 ÉPE-pont), de semmire sem képes visszaemlékezni. A szörnyű álmok minden éjjel visszatérnek, a katonák pedig morognak, hogy nem tudnak pihenni. Chamberlain ismét Urquhart-hoz fordul, hogy a többi sebesült pihenése érdekében különítsék el az idegbeteget. Az őrnagy azt feleli, hogy tudja, hogy 1916 óta háborús sérülésnek számít, de sajnos nincsenek olyan helyzetben, mint a nyugati fronton, hogy a mentális sebeket elszenvedetteket egyszerűen átszállítsák a La Manche-csatorna túloldalára, hogy a szülőföldjükön pihenhessenek. Azt meg semmiképp sem fogja engedni, hogy az ifjú kollégája „abban az ódon bagolyfészekben” helyezze el őket. Chamberlain feldúltan engedélyt kér a lelépésre. Peter Smith, vagy egy másik katona elmondhatja a nyomozóknak, hogy a falu közelében van egy középkori, de jó állapotú őrtorony, amit még az oszmán törökök emeltek a helyőrségeik számára.

Újabb éjszaka, újabb lidérces álmok, újabb orvosok közti vita. Délután Urquhart magához hivatja az idegsokkos nyomozót. Közli vele, hogy az Edinburgh-i Egyetemen a híres-neves elmeorvossal, James Dreverrel dolgozott együtt, akitől eltanult pár módszert. Regressziós hipnózist fog alkalmazni rajta (60%-a van rá), hogy kiderítse, milyen szörnyű emlékek okozzák ezeket az éjszakai lidércnyomásokat. Néhány segítőre is szüksége lenne.

A hipnotizált nyomozó motyogásából fény derül a rémálmok titkára. Az érintett karakter először egy szűk, sötét barlangi folyosón halad, aminek az egyik kanyarjában hirtelen szembekerül egy borjú méretű lényel, amely mintha valamilyen fémből lenne. Teste téglalakú, egy lekerekített forma sincs rajta, négynél több lába van, és úgy halad, mint egy rovar. A legfurcsább az, hogy elhalad a nyomozó alatt! A járatokból egyre több ilyen kreatúra kerül elő. A karakter ekkor felébred, zavarban van. A zavart Urquhart azt mondja, hogy még soha nem hallott ilyen bizarr beszámolót, és hogy pihenniük kell, holnap ugyanekkor majd folytatják a kezelést. A mesélőn múlik, hogy engedélyez-e egy éjszaka nyugalmat az idegsokkos nyomozónak.

Másnap folytatódik a kezelés, ezúttal már dobni sem kell. A nyomozó ismét a barlangokban találja magát, ezúttal egy nagy teremben, ahol egy jókora, lapos szikla felett lebeg, amin a tegnap látott lények egyike hever a hátán. Döglődik, a hasa pedig fel van nyitva, jól látszanak a szögletes szervei, higanyszín vére megfesti a követ. A sebet kéttenyérszerű, zöldeskék színű ízeltlábúak másszák, amik mintha kommunikálnának egymással. A következő látomás egy fémjármű belsejét mutatja, a rovarok

egy elképesztően bonyolult, némely részéből beteges zöld fényt árasztó masinán sétálgatnak fel-alá. Amint a nyomozó közelebb lép, egy tükröződő felületen látja, hogy ő is olyan bogár, mint a többi. Az utolsó látomás egy sötét erdőbe repíti a karaktert, aki előtt most egy hatalmas, kúp alakú, szürke tárgy áll félig a földbe süppedve, mely körül tucatnyi olyan rovar röpköd. A nyomozó ekkor felriad. A fáradt skót még nagyobb zavarban van, látszólag megviselték a hallottak, ezért azt mondja, csak holnap tudják folytatni.

Erre azonban sosem kerül sor, mivel az este közeledtével ráharap a szolgálati revolvere csövére, és főbe lövi magát. A nyomozók egy sikolyra lesznek figyelmesek és látják, amint egy falfehér nővér támoilog ki a doktor sátrából. Az íróasztalán egy levél hever a feleségétől, Heathertől. Azt írja, hogy az évek során elhidegült tőle, most viszont rátalált a szerelem, ezért elhagyja. Ha nyomozni kezdenek, egy sikeres Észrevétellel találhatnak egy rakás levelet az asszonytól, és egy sikeres Ötlettel azonnal feltűnik, hogy az utolsó levél kézírása, bár női, nem azonos a többiével. Továbbá Urquhart naplóját is megtalálhatják, amiből az utolsó oldalt kitépték. A hiányzó oldal a könyvespolc orvosi szakkönyvei között van elrejtve, egy sikeres Könyvtárhasználattal rá lehet bukkanni. A sátrat körbejárva egy újabb sikeres észrevétellel egy friss vakondtúrásra bukkanhatnak, amit egy férficipő nyoma csúfít el. Ha a kézírást összevetik az összes ápolónőével, kiderül, hogy Octavia Bellfieldé. A fiatal, csinos nő nagyon meglepődik a vádaskodáson, el is pityeredik, és tagadja, hogy ő írta volna. Szemmel láthatólag megviselte a doktor halála, a Pszichológia sikeres alkalmazása azt mutatja, hogy nem hazudik. Viszont ha tovább faggatják, elmondhatja nekik, hogy tegnap este furcsa dolgot tapasztalt. Dr. Chamberlain a sátrába hívatta, majd az ápolónői sátor előtt tért magához. Kiesett egy fertályóra az életéből. A másik orvos természetesen nincs a helyszínen.

Ha a játékosok az oszmán őrtorony (törökül kule) felé mennek, akkor az épület előtt a már a naplóban is említett, népviseletbe (fekete fustanella, fehér harisnyák, bőr lábbelik) öltözött, borzas hajú, szakállas görög fegyveresekkel fognak találkozni (nálam hárman voltak, de nyugodtan lehet emelni a számukon) Igazi akasztófavirágoknak tűnnek. Nem beszélik az angolt, de nagyon nem örülnek a nyomozók felbukkanásának. Látszik rajtuk, hogy készek vért ontani, ha a jövevények még jobban megközelítik a tornyot.

Ha visszamennek a táborba, akkor éjszaka egy csillagvámpr látogatja meg a sátrukat, és mészárolni kezdi a benne fekvőket. Ez a röpképes szörny láthatatlan, kivéve amikor táplálkozik. Az egyetlen, ami elárulja, a vérfagyasztó vihogása. Óriási karmaival egykettőre szétszaggatja a sátrat, majd kíméletlenül vadászni kezd a menekülő játékosokra.

Egyéb gyilkossági kísérletek:

- A shan beröppül a táborba, Mesmerizálja az egyik ápolónőt, majd arra kényszeríti, hogy egy levegővel teli fecskendőt döfjön az egyik nyomozóba. Egy fecskendő 1d20+2 köbcenti levegőt tartalmaz. Ha a beadott mennyiség 20 felett van, az áldozat embóliát kap és 2 perc múlva kiszenved. 20 köbcenti alatt „csak” rettenetes fájdalmat érez. A nővér ÜGY-e 11 (A nyomozóé a meglepetés miatt feleződik), Fecskendő képzettsége pedig 50%-os. Sikertelenség esetén nincs befecskendezés, de a tű egy ÜGYx6-tal még átdöfi a húst, akár bele is törhet.
- Megszállja az egyik banditát, majd elrejtőzik egy magaslaton álló fa, netán pásztorkunyhó tetején, és lőni kezd a nyomozókra. 300 méterről tüzel, gondos célzással. ÜGY-e így 6-ra csökken, viszont a találati esély továbbra is 60%-os marad.

A modul végére a toronyban lehet pontot tenni. A kórházban egyetlen fegyver van, Urquhart sokat látott Webley revolvere (6-os tár, 1d10+2-es sebzés), hozzá pedig 2d6+5 töltény. Továbbiakat vagy a banditáktól szerezhetnek, vagy Kalindriában, de ott csak ósdi, elöltöltős puskák és pisztolyok vannak. Persze a rablók nem kultisták, ha egy nagyobb tömeg indul meg a torony felé, elszaladnak. Chamberlain egy igen kezdetleges orvosi laboratóriumot rendezett be a középső szinten. A műtőasztalon egy elevenen felboncolt férfi hullája fekszik, a mellette a fiatal orvos naplója és feljegyzései hevernek, a pincében pedig öt bolgár hadifogoly vár a szabadulásra. Az őrült doktor halála után izgalmas macska-egér játék veheti kezdetét, hiszen a shan elhagyja a koponyáját és bárkit megszállhat. Senki sem fogja tudni, ki ember, és ki nem.

Jutalom: Chamberlain doktor és a rovar legyőzéséért 1d8 ÉPE-pont jár, a csillagvampir elpusztításáért további 1d6. Ha a shan elmenekül, akkor vonjanak le 1d10-et, mivel tudják, hogy valahol biztosan folytatni fogja pokoli tevékenységét.

Az ellenfelek értékei:

Bolgár katonák:

Zömök, nagyrészt sötét hajú és szemű férfiak elnyűtt, barna egyenruhában. Arcuk naptól és széltől cserzett, bajuszuk, szakálluk marcona külsőt kölcsönöz nekik. Fűzőldre festett sisakot, vagy barna tányérsapkát viselnek – ez utóbbinak állórésze vörös, a közepén nemzetiszín sapkarózsával. Lábukon fekete csizma, vagy térdig érő fehér gyapjúharisnya, illetve felkukorodó orrú bőrsaru, amit egymást keresztező szíjakkal rögzítettek. Sokuk mellén világoskék szalagon csüngő fecskefarkú, kardos, sárga vagy ezüst kereszték fénylenek.

ERŐ: 12

FIZ: 13

MRT: 11

INT: változó (tisztéknek átlagos vagy magas)

AKR: változó

ÜGY: 11-15

MGJ: változó

MŰV: változó (tisztéknek magas)

- mozgás: 8
- sebzésbónusz: -
- ÉP: 12

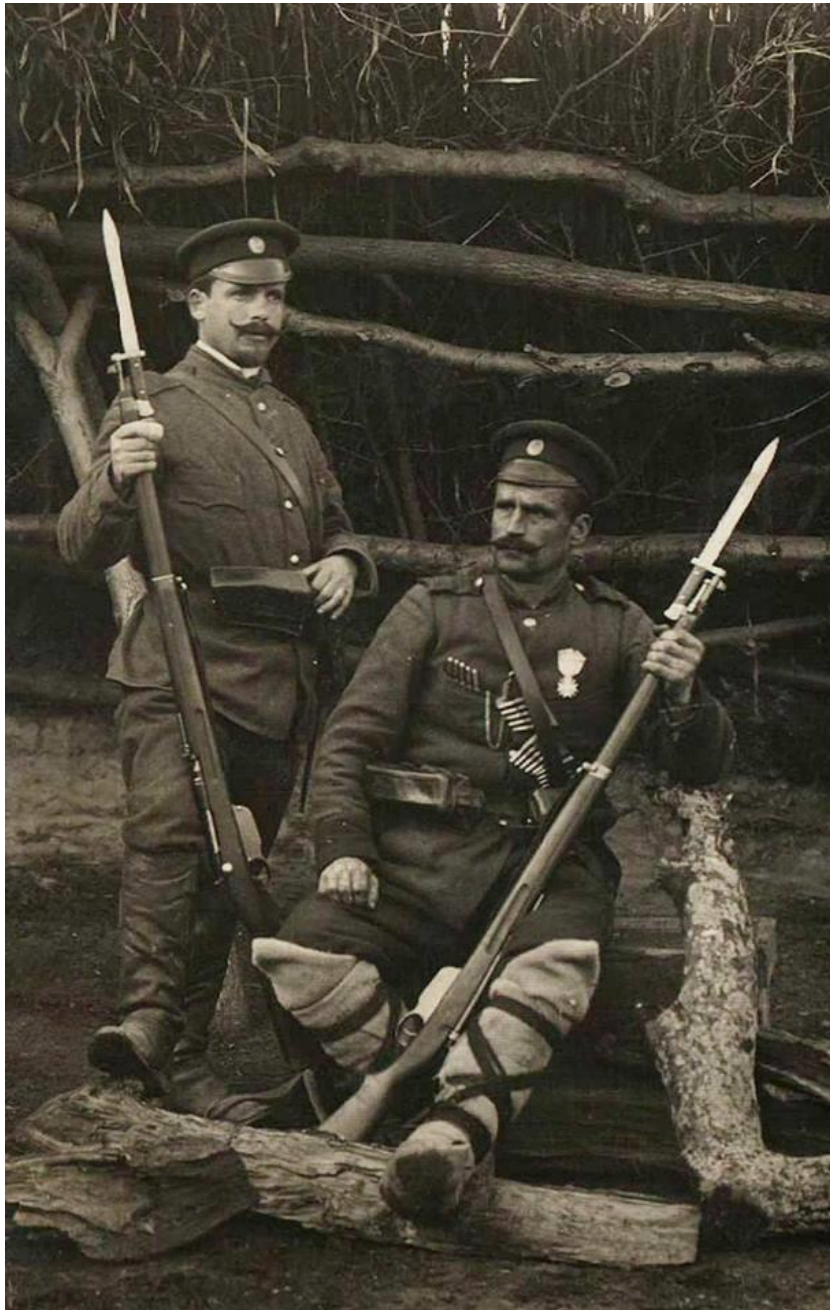
Fegyverek:

- Mannlicher puska 45%, sebzés: 2d6+4, tár: 5
- Puskára szerelt szurony: 45%, sebzés: 1d8+1+sb
- Nagant revolver (tisztéknek) 55%, sebzés: 1d8, tár: 5

- Puskatus 40%, sebzés: 1d8+sb
- Gránát 40%, sebzés: 4d6/4 m
- Ököl 60%, sebzés: 1d3+sb

Vért: 1 pontnyi vastag ruha (sokuk német típusú Stahlhelm sisakot visel, ami 2 pontot véd, de csak a fejen)

Lopakodás: 35%, Kitérés: 25%

A csillagvámpír (1/1d10 ÉPE-pont):

ERŐ: 26

FIZ: 13

MRT: 26

INT: 10

AKR: 13

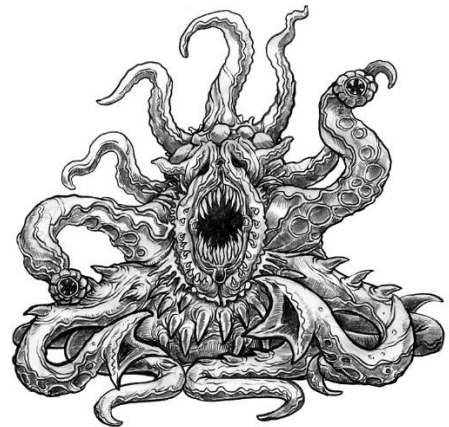
ÜGY: 9

- mozgás: 6/9 repülve
- sebzésbónusz: +2d6
- ÉP: 20

Fegyverek:

- Karmok 40%, sebzés 1d6+sb
- Harapás 80%, sebzés vérszívás (-1d6 ERŐ/kör)

Vért: 4 pontos idegen irha, a lövedékek sebzése feleződik

Görög banditák (Stavros, Dimitrios és Ioannis):

ERŐ: 12

FIZ: 13

MRT: 12

INT: 9

AKR: 10

ÜGY: 11

MGJ: 8

MŰV: 6

- mozgás: 8
- sebzésbónusz +1d4
- ÉP: 13

Fegyverek:

- Mannlicher puska 60%, sebzés 2d6+4:, tár: 5
- Nagant revolver 55%, sebzés: 1d8, tár: 5
- Ököl: 70%, sebzés: 1d3+sb
- Puskatus 55%, sebzés: 1d8+sb
- Tőr 55%, sebzés: 1d4+2+sb

Vért: nincs

Lopakodás: 60%, Rejtőzködés 65%, Kitérés 35%

Dr. Terence Chamberlain hadnagy:

ERŐ: 11

FIZ: 13

MRT: 13

INT: 15

AKR: 13

ÜGY: 10

MGJ: 16

MŰV: 17

- mozgás: 8
- sebzésbónusz: -
- ÉP: 13

Fegyverek:

- Webley revolver 40%, sebzés: 1d10+2, tár: 6
- Szike 70%, sebzés: 1d4+1+sb

Vért: 1 pontnyi vastag ruha

Van egy kerékpárja, amivel a torony és a tábori kórház között közlekedik.

A shan, Chamberlain földönkívüli ura (0/1d6 ÉPE-pont):

ERŐ: 1

FIZ: 2

MRT: 1

INT: 18

AKR: 20

ÜGY: 34

- mozgás 4/40 repülve
- sebzésbónusz: 0
- ÉP: 2

Fegyverek:

- Tudatba olvadás 60%, sebzés: egyre nagyobb uralom
- Idegkorbács 50%, sebzés: MP vs MP az Ellenállási táblázaton, siker esetén az áldozat csak fetrengeni tud kínjában, sikertelenség esetén azonban cselekvőképes marad, de 24-FIZ órára -20%-os büntetés járul minden képzettségéhez

Varázslatok: Kapcsolat Azathoth-tal, Azathoth félelem-átka, Csillagvámpr idézése/béklyózása, Vúr jel, Mesmerizálás, Külső Istenek szolgájának idézése/béklyózása, Végtagsorvasztás, Gyötrelem, Erőcsapolás, Rémálom, Tudatzúzás

Kitérés: 45%

A brit „Tommy-k” felszerelése:

- .303-as Lee-Enfield puska a legénységnek (sebzés: 2d6+4, tár: 10, 150 töltény 15 db. kazettatárban), tölténytáskák
- szurony a legénységnek (sebzés: 1d6+1+sb, feltűzve 1d8+1+sb)
- Brodie-sisak (2 pontnyi védelem a fejen)
- . 455-ös Webley revolver a tisztnek (sebzés: 1d10+2, tár: 6, 60 töltény), tölténytáskák
- élelem (sózott marhakonzerv, kétszersült, vaj, csokoládé), csajka, kenyérszak, vizeskulacs
- gázálarc, gázálarctáska
- jelzőpisztoly a tisztnek (sebzés: 1d10, valamint lángra lobbantás, ami 1d3-at sebez körönként, amíg az áldozat el nem oltja el magát, tár: 1)
- puskára szerelhető drótvágó a legénységnek
- kötszer
- gyalogsági ásó a legénységnek
- 3 db. Mills-bomba (sebzés: 4d6/4 m)
- varrókészlet, más néven „háziasszony”
- iránytű és térkép a tisztnek

- 2d6+6 angol font
- .303-as Lewis géppuska a legénység egyik tagjának (sebzés: 2d6+4, tár: 47, 282 töltény 6 db. dobtárban)
- hátizsák

A gyalogsági roham táblázat (1d20):

- 1. Egy leszakadt fej gurul eléd, és belebámulsz a vicsorgó arcába! (1/1d6 ÉPE-pont)
- 2. Egy sebesült kúszik hozzád, „Segíts...”, hörghi, majd vért okádik a lábadra! (1/1d2 ÉPE-pont)
- 3. Srapneltalálat, 1d4 ÉP-t veszítesz!
- 4. Egy sírógörcsős, leszakított lábú ember ül előtted! (1/1d3 ÉPE-pont)
- 5. Beletaposol egy halottnak hitt bajtárs gyomorsebébe, aki váratlanul felüvölt, és a lábadda csimpaszkodik! (1/1d4 ÉPE-pont)
- 6. Egy mocskos vízzel teli bombatölcsérbe esel. Az alján emberi belek vannak, amik köréd tekerednek! (1/1d4 ÉPE-pont)
- 7. Megelőzől egy támolygó katonát, visszapillantasz rá, és látod, hogy hiányzik az állkapcsa! (1/1d6 ÉPE-pont)
- 8. Egy közeli robbanástól hasra esel, 1d2 ÉP-t sebződsz!
- 9. Egy robbanás fellök, elterülsz a földön. Egy bajtársad fel akar segíteni, ám a mellkasát géppuskatalálat éri! Vércseppek és csontszilánkok záporoznak az arcodba! (0/1d3 ÉPE-pont)
- 10. Egy süvítve érkező lövedék pattan le a sisakodról.
- 11. Irtózatos robbanást hallasz, és a következő pillanatban föld, vér és gőzölgő húscsapatok terítenek be! (1/1d6 ÉPE-pont)
- 12. Kósza golyó ér, vonj le 2d6+4 ÉP-t!
- 13. Valami lever a lábadról, 1d2 ÉP-t sebződsz. Egy leszakított láb az! (1/1d4 ÉPE-pont)
- 14. Egy közeli embert darabokra tép egy akna! (1/1d3 ÉPE-pont)
- 15. Telitalálat, dobj egy Szerencse-próbát! Ha sikerül, a tüzérségi lövedék döglött, ha sikertelen, vonj le 10d6 ÉP-t!
- 16. Az előtted rohamozó katonát váratlanul kettévágja egy géppuskasorozat! (1/1d4 ÉPE-pont)
- 17. Szétrobban egy előtted magasodó drótakadály, egy faszilánk pedig a húsdba fúródik, 1d4 ÉP-t sebződsz!
- 18. Egy menekülő férfi szalad beléd, el akarod lökni magadtól, de hirtelen fejlövést kap! Az arcod, a hajad és a szád telemegy csont- és agyvelődarabokkal! (1/1d6 ÉPE-pont)
- 19. Látod, amint egy robbanás 10 méterre repíti az egyik bajtársad. (1/1d2 ÉPE-pont)
- 20. Egy bombatölcsér alján tartózkodsz, amikor egy robbanás betemet, és 1d6 körig tart kiásnod magad. (0/1d2 ÉPE-pont)

Egyéb tébolykeltő jelenetek:

- Tartózkodás a fronton. (0/1d2 ÉPE-pont)
- Ágyúzást kapni. (0/1d3 ÉPE-pont óránként)
- Szuronyszegezés és rohamra indulás. (1/1d4 ÉPE-pont)
- Roham közben. (Gyalogsági roham táblázat szerint)
- Az első emberölés, kivéve, ha a nyomozó már az előtörténetében is ölt. (0/1d4 ÉPE-pont)
- Adams őrmester hősi halála. (0/1d6 ÉPE-pont)

- Védekezőharc. (0/1d6 ÉPE-pont)
- A tábori kórház első megpillantása. (0/2d3 ÉPE-pont)
- Urquhart őrnagy teste. (0/1d3 ÉPE-pont)
- Urquhart őrnagy naplójának utolsó oldala. (1 ÉPE-pont)
- Chamberlain hadnagy naplója. (0/1d2 ÉPE-pont, +1% Cthulhu-mítosz)

Háborús szleng:

- Johnny Bulgar = bolgár katona
- fa felsőkabát = koporsó
- gong = kitüntetés
- rézkalapos = tiszt
- latrinapletyka = hír, amit az ember a dolga végzése során hall
- krumplinyomó = német gránát
- tengelysír = vaj
- ketrec = hadifogolytábor
- szenesvödör = német sisak
- ananász = Mills-bomba
- Emma-Gee = MG, német géppuska
- gyűlölet = ágyúzás
- minenwerfer = német aknavető
- fogpiszkáló = szurony
- csevegés = tetvézés
- nulladik óra = a támadás órája
- koporsószeg = cigaretta
- kígyóbűvölő = kürtös
- dokk = kórház
- öngyilkosok klubja = portyázócsapat
- pihenőtábor = temető
- Tommy = brit katona

Dr. Duncan Urquhart őrnagy naplójának utolsó oldala:

1917. április 29., Szalonika

Sajnos be kell vallani, hogy alábecsültük ennek a kicsiny országnak a haderejét. A „Balkán Poroszországának” újra és újra sikerül megvédenie állásait, a mi sebesültjeink és halottaink száma pedig sok ezerre rúg. Jóval több, mint az ellenségé, és biztos vagyok benne, hogy ez a szám csak nőni fog, ha nem küldenek ide újabb orvosokat. Úgy érzem, egyedül vagyok. Chamberlaint ugyan alig látom aludni, de a páciensek folyton panaszkodnak, hogy keveset foglalkozik velük. Az egyik nővér azt mesélte róla, hogy szabadideje nagy részét abban az ódon bagolyfészekben tölti, ami a falutól északnyugatra van, és amivel kapcsolatban már többször megkeresett, hogy szerinte át kéne vinni oda a maláriásokat. Ma dél körül odasétáltam, ám nagy meglepetésemre három torzonborz, állig felfegyverzett görög toppant elém. A vad gesztikulálásaikból arra következtettem, hogy nagyon nem örülnének, ha bemennék a toronyba. Hiába apelláltam kézzel-lábbal, hogy brit tiszt vagyok, figyelmen kívül hagyták. Mérhetetlen dühömben legszívesebben végigvertem volna rajtuk az sétabotommal, de mivel egy „szövetséges” ország polgárai, nem tehettem meg. Ide egy agyafúrt terv kell.

1917, május ., Szalonika

A Scone-i kőre, még mindig nem hiszem el, hogy ilyen borzalom létezhet, pedig két órája sincs, hogy a saját szememmel láttam! Hogy lehet, hogy nem vettem észre, hogy egy ilyen sötétlelkű szörnyeteggel dolgozom együtt?! Még szerencse, hogy a hivatásomban és a háború poklában már hozzászoktam a vérhez, különben ott helyben elájultam volna, és ki lettem volna szolgáltatva annak az ördögnek a kényére-kedvére! Istenem, csak néhány pillanatra láttam, mit művelt azzal a szerencsétlen fiúval, de érzem örökre beelvéődött az agyamba! Ha száz évig élek, akkor sem fogom elfelejteni... Tegnap elhatároztam, hogy kiderítem, mi zajlik abban a toronyban, úgyhogy bementem a kalindriai kocsmába, vásároltam négy üveg cipurót (egy törkölyből készült, bitang erős főzet, amit a helyiek isznak), azután pedig fizettem pár rosszféle nőnek, hogy csalják el azokat a haramiákat az őrhelyükről. Ragyogóan ment, még egy órát sem kellett várnom, hogy szabaddá váljon az utam. Bent meglepően jó állapotban találtam mindent. Óvatos léptekkel megkezdtem az épület felderítését, kisvártatva pedig távoli nyöszörgés ütötte meg a fülem. Az egyik felső szintről jött, úgyhogy fellopóztam. Most egy részem azt üvölti, bár ne tettem volna, míg a másik nyugtatgat, hogy helyesen cselekedtem, mert ennek az embertelenségnek, ennek az égbekiáltó bűnnek, mely a hippokráteszi eskü sárbatiprása, mindenképp Woodbridge ezredes fülébe kell jutnia. Chamberlain doktort láttam, amint egy szerencsétlen bolgár foglyot boncolt, elevenen! Le volt szíjazva az asztalhoz és ki volt peckelve a szája, de láttam, ahogy rúgkapál! Azonnal sarkon fordultam, és szaladtam, ameddig a lábam bírta. Még most is a torkomban dobog a szívem. Úgy döntöttem, papírra vetem a látottakat, aztán kitepem, hogy ez a szörnyeteg ne fogjon gyanút, majd pár napra meglapulok, mint róka a fűben. Ki tudja, mire képes, ha rájön, hogy meglestem... A jó öreg szolgálati revolverem mindenesetre a kezem ügyében lesz.

Dr. Terence Chamberlain hadnagy naplójának összefoglalása:

A ritkás, régre nyúló bejegyzések egy rejtélyes ismeretlennek való találkozással kezdődnek, akit a doktor csak Mesternek hív. Szülővárosában, a Gloucestershire-ben található Brichesterben ismerte meg, amikor még orvostanhallgató volt. A nagyon idős Mester elmesélte neki, hogy Goatswood erdejéből érkezett, és az övéi elől bújkál, akik vallásos buzgóságuk miatt nem értették meg az ő zsenialitását. Olyan formabontó sebészeti eljárásokat mutatott neki, amik egyetlen tankönyvben sem szerepeltek. Terence teljesen a hatása alá került, az írás szinte minden mondatából érezhető, mennyire hálás neki, hogy felnyitotta a szemét, és hogy segített abban, hogy megszabaduljon az erkölcs mázsás bilincseitől. Kutatásaikhoz hamarosan kísérleti alanyokra volt szükségük, ezért a rosszhírű, nyomorúságos Alsó Brichester alvilágához fordultak. Utcalányok, csavargók, szegény családok gyermekeinek tucatjai tűntek el, akiket Terence csak emberi szennynek titulált, aminek eltakarításáért a város vezetőinek köszönetet kéne mondaniuk nekik. A legnagyobb bánatára nem ez történt, hanem a rendőrség nyomozásba kezdett. Szerencsére jött a háború, és az ifjú orvos és példaképe azonnal jelentkeztek a Királyi Hadi Orvosi Hadtestbe. A kiképzést követően Franciaországba kerültek, ahol a német előrenyomulás miatti zűrzavarnak hála még szabadabban tudtak működni; a „hunok” elől menekülő lakosságot szabad prédának tekintették. A sorozatos bombázások során Chamberlain is súlyos sebet kapott, ezért felgyógyulása után úgy döntöttek, óvatosak lesznek, úgyhogy áthelyeztették magukat a lenézett, „kertészeknek” csúfolt szalonikai hadsereghez. Egy görög „koszfészekhez” közeli tábori kórházba kerültek, amit egy skót KHOH-s őrnagy vezet. A Mester kirándulásai során felfedezett egy középkori őrtornyot a határban, ahol kisebb laboratóriumot rendeztek be, és ahova újabb kísérleti alanyokat kezdtek el gyűjteni. Az 1917-es év elején Chamberlainnek egy brilliáns tervet eszelt ki. Miért ne lehetne a kutatási eredményeiket arra használni, hogy minél több brit katona életét óvják meg, vagy hogy hatékonyabban pusztítsák ellenségeiket? A balkáni söpredéket, illetve a gyengéket és gyávákat, akik a harctéri idegsokk mögé bújnak, az Úristen is kísérleti állatoknak teremtette, amiken ki lehetne próbálni az új műtéti módszereket, valamint a különböző fegyverek hatásait. A fiatalemberben hamarosan egy hozzá hasonlóan elhivatott katonaorvosokból álló alakulat felállításának ötlete is megfogalmazódott, amit természetesen a Mester felügyelne. Ő áldását adta erre, de közölte vele, hogy ehhez valahogy Woodbridge ezredesnek, a KHOH helyi parancsnokának a bizalmába kell férkőznie. A többit viszont hagyja rá. A közelmúlt bejegyzései futólag megemlítik a véres kudarcba fulladt offenzívát, és Urquhart őrnagy ostoba akadékoskodását, amikor a nyúlászívűeket a Mester tornyába akarta vitetni. Chamberlain egyetértett mentorával, hogy az őrtornyot okvetlenül félre kell állítani, mert az orvostudomány útjában áll. Az utolsó napokban egy kicsiny, de annál zavaróbb társaságról is írt, akik szimatolni kezdtek utána. De a Mester megígérte, hogy le fog számolni mindkettővel.

Viktória Kereszt

Hadi Kereszt

